

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716200708
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6716200708.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu CONTINUUM s.r.o., so sídlom Dolná 5, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36638170, zastúpený Lion Law Partners s.r.o., so sídlom Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36862461, proti žalovanému KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31595545, zastúpený Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36858299, o zaplatenie 2.985,62 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.722,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 2.722,- € od 24.09.2015 do zaplatenia, ako aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- €, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Znalcovi Ing. Romanovi Blišťanovi s miestom výkonu činnosti vo Zvolene, J.Kozáčeka 2072/26, č.znalca 914590 sa p r i z n á v a nárok na znalečné voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 21.01.2016 bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu zo dňa 18.01.2016, ktorou sa žalobca domáhal toho, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2.985,62 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 2.985,62 € od 24.09.2015 do zaplatenia, a tiež paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- €, ako i trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Žalobu žalobca zdôvodnil tým, že dňa 10.08.2015 sa stal v čase o 11.00 hod. účastníkom nehody na štátnej ceste vo výstavbe Stožok - Detva, pri ktorej bolo poškodené jeho vozidlo AUDI A4, ŠPZ: K., VIN: H. pádom stavebného materiálu z nezaplachtovaného nákladného vyklápacieho auta. Za vykonanú opravu vozidla žalobcu bola vystavená faktúra opravovňou LAKOVŇA, s.r.o., č.faktúry Y. zo dňa 18.08.2015, splatná dňa 01.09.2015, znejúca na sumu 2.985,62 € s DPH, ktorú zaplatil dňa 18.08.2015 v hotovosti. V reakcii na uplatnený nárok z havarijného poistenia v liste žalovaného bolo uvedené, že dňa 08.09.2015 došlo k ukončeniu likvidácie škodovej udalosti 8012501319 zo dňa 10.08.2015 na predmetnom motorovom vozidle, pričom žalovaný uviedol, že škodovú udalosť nie je možné plniť, nakoľko bolo zistené, že táto sa nemohla stať spôsobom uvedeným v uplatnení nároku na náhradu škody. Žalobca reagoval na list žalovaného žiadosťou o prehodnotenie poistnej udalosti, avšak žalovaný vo svojej odpovedi trval na svojom stanovisku. Žalobca tak za účelom opravy vozidla vynaložil vlastné peňažné prostriedky v celkovej výške 2.985,62 €, čím mu vznikla škoda v majetkovej sfére v tejto výške, keďže žalovaný vôbec neplnil. Po právnej stránke žalobca žalobu zdôvodnil odkazom na ustanovenie §

788 ods. 1 a § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka, s tým, že tento nárok si uplatnil zo svojho havarijného poistenia. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úrok z omeškania, odkázal žalobca na ustanovenie § 369 ods. 1 a § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č.21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka. Za prvý deň omeškania označil deň nasledujúci po uplynutí 15 dňovej lehoty na plnenie po skončení šetrenia poisťovnej udalosti. Nárok na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky žalobca zdôvodnil odkazom na ustanovenie § 369c Obchodného zákonníka v spojení s § 2 nariadenia vlády SR č.21/2013 Z.z..

2. Na návrh vydal súd dňa 09.03.2016 platobný rozkaz sp.zn.10C/16/2016-35, ktorý bol žalovanému doručený dňa 08.04.2016, proti ktorému podal žalovaný odpor zo dňa 25.04.2016, doručený na tunajší súd dňa 26.04.2016 (podľa pripojenej obálky prevzatý na poštovú prepravu dňa 25.04.2016), v ktorom okrem iného uviedol, že žiada žalobný návrh žalobcu zamietnuť a zaviazať ho na náhradu trov konania s odôvodnením, že listom zo dňa 11.08.2015 oznámil žalobca žalovanému vznik škodovej udalosti zo dňa 10.08.2015 a následne mu žalobca predložil faktúru č.Y. na sumu 2.985,62 €. Listom zo dňa 08.09.2015 žalovaný oznámil žalobcovi, že nie je možné poskytnúť poistné plnenie, nakoľko bolo zistené, že škodová udalosť sa nemohla stať spôsobom ako je uvedené v Uplatnení nároku na náhradu škody. Šetrením bolo zistené, že charakter a rozsah poškodenia jednotlivých dielov nezodpovedá náhodnej udalosti. V zmysle Všeobecných poistných podmienok je poisťovňa oprávnená zamietnuť poistné plnenie v prípade, ak sú uvedené nepravdivé alebo neúplné podstatné skutočnosti týkajúce sa vzniku a priebehu poisťovnej udalosti, ako aj neúplné alebo nepravdivé skutočnosti ovplyvňujúce podmienky likvidácie poisťovnej udalosti. Následne listami zo dňa 01.12.2015, ako i zo dňa 10.02.2016 žalovaný zotrval na svojom pôvodnom stanovisku.

3. Dňa 17.08.2016 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalobcu k podanému odporu žalovaného zo dňa 12.08.2016, v ktorom okrem iného uviedol, že v oznámení o vzniku škodovej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla uviedol, že nehoda sa stala tak, že z vyklápacieho auta nákladného auta idúceho pred žalobcom vypadol stavebný materiál a poškodil jeho prednú časť auta. Tvrdenia žalovaného, že sa nehoda takto nestala, sú nepreskúmateľné, nakoľko nepredložil žiadne dôkazy k vyvráteniu žalobcových tvrdení. Stavebný materiál rôzneho druhu nepochybne poškodí pri páde z vyklápacieho nákladného auta za ním idúce vozidlo, vzhľadom na to, že nešlo o vozidlá, ktoré stáli, ale vozidlá, ktoré boli v pohybe. Podľa žalobcu sa žalovaný snaží účelovo vyhnúť poistnému plneniu tak, že nepreskúmateľne neguje spôsob nehody tvrdený žalobcom. Žalobca zotrval na tom, že mu vznikol nárok na poistné plnenie.

4. Dňa 10.11.2016 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu zo dňa 09.11.2016, ktorý prostredníctvom svojho právneho zástupcu k veci okrem iného uviedol, že odkazujú na článok XI. bod 14 Všeobecných poistných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel (ďalej len „VPP 275-4“), ako i ustanovenie článku IX. bodu 12 Všeobecných poistných podmienok. Žalovaný svoje rozhodnutie neposkytnúť poistné plnenie tejto poisťovnej udalosti odôvodňuje odborným vyjadrením (posudkom) likvidátora „Posúdenie možnosti vzniku poškodenia v ŠU 8012501319“, v ktorom bližšie vysvetlil, prečo poškodenie tak, ako je zdokumentované pri obhliadke nemohlo vzniknúť tak, ako uvádza poškodený a je technicky neprijateľné, nakoľko stopy po kontakte s prekážkou a rozsah poškodenia nezodpovedajú deklarovanému priebehu udalostí. Tiež šetrením zo strany žalovaného bolo zistené, že s poškodeným bolo manipulované a teda upravované následne po udalosti alebo boli použité poškodené diely, ktoré pochádzali z inej udalosti a bolo pozmenené ich poškodenie vyvolané úmyselným konaním, keďže všetky uvedené poškodenia nesú znaky po niekoľkonásobných nárazoch s chaotickým usporiadaním, ktoré nezodpovedá ani základným fyzikálnym zákonom pohybu a prenosu energie. Nepopreli, že žalobca je v poradí druhým majiteľom uvedeného OMV, čo bolo potvrdené nahliadnutím do policajného serveru, ale zároveň poukázali na skutočnosť, že po kontaktovaní autorizovaného servisu AUDI sa nepotvrdila skutočnosť, že by prvý majiteľ opravoval a menil OMV žalobcu a rovnako tak o tom neexistuje žiadny oficiálny záznam. V prípade potreby navrhli predvolať ako svedka likvidátora poisťovnej udalosti a obhliadajúceho technika Y. K. a Ing. M. Š.. Keďže podľa ich názoru dlh nevznikol a nemohol žalobcovi vzniknúť ani nárok na vyplatenie poistného a teda žalovaný namietol aj žalobcom uplatnený úrok z omeškania. Na záver uviedli, že majú za to, že postup likvidácie poisťovnej udalosti z ich strany bol v súlade s právnym poriadkom a platnými právnymi predpismi SR.

5. Formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené dňa 07.03.2018 vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu k znaleckému posudku č.20/2017 znalca Ing. Romana Blišťana zo dňa 11.01.2018,

v ktorom okrem iného uviedol, že znalcom prijaté závery v plnom rozsahu potvrdili verziu vzniku škody podľa žaloby. Žalobca sa teda stotožnil so závermi vykonaného znaleckého dokazovania a navrhol, aby súd z nich vychádzal pri rozhodovaní vo veci. Vzhľadom na výhrady znalca k poškodeniu vozidla uvedené v kapitole 2.2.4. znaleckého posudku sa javí účelným zisťovať výsluchom znalca, ako sa jeho zistenia v tejto časti premietnu do výšky uplatneného nároku, t.j. ktoré konkrétne položky vyúčtovanej opravy vozidla nie je možné uznať v súvislosti s mechanizmom vzniku poškodenia. Žalobca v závislosti od stanoviska žalovaného k záverom znaleckého dokazovania a tiež v závislosti od stanoviska znalca k uplatnenej výške poistného plnenia si vyhradil právo konečnej úpravy nároku, čo do uplatnenej výšky.

6. Dňa 08.03.2018 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného zo dňa 06.03.2018, v ktorom okrem iného uviedol, že žalobca v čase vzniku poistnej udalosti nebol vlastníkom predmetného OMV, keď podľa ich zistení vlastníkom bola v čase poistnej udalosti spoločnosť TATRA - Leasing, s.r.o., IČO: 31326552 a žalobca bol v tom čase len držiteľom OMV, s tým, že žalovaný odkázal na osvedčenie o evidencii časť I. a časť II.. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobcovi ako držiteľovi nevznikla škoda, ale škoda vznikla vlastníkovi predmetného OMV. Žalovaný tiež poukázal na ustanovenie § 797 ods. 1 OZ, z ktorého vyplýva, že právo na poistné plnenie má ten, na ktorého majetok sa poistenie vzťahu, v danom prípade TATRA - Leasing, s.r.o.. Žalobca tak nie je oprávneným subjektom na poistné plnenie a v konečnom dôsledku ani nie je aktívne vecne legitimovaný v prejednávanej spore. Rovnako odkázali na ustanovenie § 420 ods. 1 OZ. V zmysle zákonných ustanovení zákona o PZP, ako aj o OZ bol poistený majetok spoločnosti TATRA - Leasing, s.r.o. a preto je táto firma aktívne legitimovaná na podanie žaloby na zaplatenie poistného plnenia a nie žalobca. V tejto súvislosti odkázali na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn.14Co/380/2012 zo dňa 29.11.2012, ako aj ustálenú súdnu prax súdov Slovenskej republiky, konkrétne na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn.2Cdo/198/2007 zo dňa 30.09.2008. Tiež dali do pozornosti súdu nález Ústavného súdu SR zo dňa 16.12.2014 sp.zn. III. ÚS 266/2014-27. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný vzniesol námietku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, nakoľko na základe ich argumentácie žalobcovi nárok na vyplatenie poistného plnenia nikdy nevznikol.

Vo vzťahu k znaleckému posudku č.20/2017 znalca Ing. Romana Blišťana uviedli, že po jeho preštudovaní dospeli k záveru, že z technického hľadiska nie je možné, aby spôsobom, ako je uvedené v posudkovej časti tohto znaleckého posudku došlo k predmetnej škodovej udalosti a zároveň odkázali na vyjadrenie Ing. Y. K., ako odborného kontrolóra spoločnosti Slovexperta, s.r.o., ktorá zabezpečovala obhliadku predmetného OMV, ktoré v prílohe predložili. Tiež uviedli, že tak z odborného stanoviska Ing. Bučka, ako i zo znaleckého posudku Ing. Romana Blišťana je zrejmé, že OMV žalobcu bolo poškodené ešte pred predmetnou škodovou udalosťou zo dňa 10.08.2015 a čím sa priamo vyvracajú žalobcove tvrdenia o oprávnenosti o nároku na poistné plnenie, pričom je stále sporná otázka, ako a či k predmetnej škodovej udalosti vôbec došlo žalobcom popisovaným spôsobom. Na základe toho zastávajú názor, že žalobca neunesol dôkazné bremeno potrebné na úspech v predmetnom spore s odkazom na článok 8 Civilného sporového poriadku. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam žalovaný žiadal, aby súd buď konanie zastavil alebo žalobu zamietol a v oboch prípadoch im priznal nárok na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %.

7. Dňa 04.06.2018 bolo na tunajší súd formou elektronického podania doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu, v ktorom okrem iného uviedol, že nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu začal žalovaný účelovo namietat až v poslednom podaní, hoci všetky ním uvádzané skutočnosti boli stranám, ako i konajúcemu súdu známe už z predložených dokladov a medzi stranami neboli sporné. Žalobca tiež uviedol, že podľa ich názoru žalovaným uvádzaná judikatúra nie je použiteľná pre tento súdny spor, z dôvodu, že nie je zameraná na skutkový stav a okolnosti typovo charakteristické pre tento prípad. Pokiaľ žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 03.09.2008 sp.zn.2Cdo/198/2007 resp. nález Ústavného súdu SR zo dňa 16.12.2014 sp.zn. III. ÚS 266/2014, išlo v nich o odlišnú skutkovú situáciu, kedy si žalobca, leasingový nájomca motorového vozidla uplatnil svoj nárok na náhradu škody priamo voči vodičovi vozidla resp. jeho prevádzkovateľovi, ktorým mu mala byť škoda spôsobená, čiže nejednalo sa o uplatnenie nárokov z poistnej zmluvy a teda do právneho posúdenia nevstupoval poistný vzťah medzi držiteľom vozidla (leasingovým nájomcom) a poisťovateľom tak, ako je tomu v prejednávanej spore. Naopak žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 12.06.2013 sp.zn.6Co/56/2013, v ktorom súd konštatoval aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne, ktorá bola leasingovým nájomcom vozidla a ktorá si svoj nárok uplatnila voči poisťovateľovi vozidla. Pod pojmom škoda sa v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi.

Škoda vzniknutá na predmetnom motorovom vozidle bola dostatočne vyjadrená faktúrou predloženou servisom vykonajúcim opravu, s tým, že žalobca túto uhradil z vlastných finančných prostriedkov, teda možno povedať, že jeho majetková sféra bola zasiahnutá v plnej výške fakturovanej opravy vozidla. Dá sa preto jednoznačne ustáliť, že škoda vznikla v majetkovej sfére žalobcu ergo žalobca napĺňa zákonné definičné znaky poškodeného subjektu a je preto aktívne vecne legitimovaným subjektom domáhajúcim sa poistného plnenia. Občiansky zákonník pritom nevyklučuje, aby žalobca ako leasingový nájomca poistil vozidlo, ktoré nebolo v jeho vlastníctve, pričom len z tejto skutočnosti nemožno vyvodzovať nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie na uplatnenie nároku na poistné plnenie od poisťovateľa. Žalobca opätovne zdôraznil, že len on, nie leasingový prenajímateľ, bol účastníkom poistného vzťahu so žalovaným a preto nie je dôvod, ani nemohlo byť poistné plnenie priznané. Na tom nič nemení ani jeho dohoda s leasingovým prenajímateľom na základe úverovej zmluvy (ktorej účastníkom žalovaný nie je), že prípadné poistné plnenie bude vinkulované v prospech leasingového prenajímateľa. K vyjadreniam žalovaného ohľadne vykonaného znaleckého dokazovania žalobca uviedol, že nie je možné prisvedčiť argumentácii protistrany, že by tento znalecký posudok priamo alebo nepriamo vyvracal ich tvrdenia o oprávnenosti nároku. Naopak uviedli, že tvrdenia uvedené v odbornom stanovisku Ing. K., ktoré bolo žalovaným predložené na vyvrátenie záverov znaleckého posudku, sú len nepodloženými špekuláciami, ktoré voči podrobnému zdokumentovaniu, odôvodneniu a celkovému spracovaniu znaleckého posudku neobstoja. Na záver uviedli, že s poukazom na tieto skutočnosti majú za to, že sú v predmetom spore aktívne vecne legitimovaný a výsledky znaleckého dokazovania jasne a zrozumiteľne preukazujú ich nárok na náhradu škody, ktorá vznikla na motorovom vozidle, s tým, že žalobca evidentne uniesol dôkazné bremeno o tvrdených skutočnostiach. Na základe toho žiadali, aby súd rozhodol v súlade s petítom žalobného návrhu.

8. Dňa 27.06.2018 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu, v ktorom okrem iného uviedli, že pokiaľ žalovaný na pojednávaní navrhol prostredníctvom svojho právneho zástupcu, aby znalec formou doplnku vyčíslil výšku škody, ktorá v súvislosti s poistnou udalosťou vznikla na motorovom vozidle, uviedli, že skúmanie výšky škody vzniknutej na vozidle v súvislosti s poistnou udalosťou nemá pre potreby prebiehajúceho konania význam a preto navrhli, aby súd takúto formuláciu znaleckej úlohy odmietol resp. znalecké dokazovanie nevykonal, keďže nie je potrebné pre rozhodnutie vo veci. Žalobca vychádzal z toho, že v konaní si uplatňuje nárok z poistnej zmluvy a je teda potrebné prioritne skúmať, či boli splnené podmienky pre poskytnutie poistného plnenia z tejto poistnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu. Odkázal pritom na článok IX. Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie motorových vozidiel č.ZD 275-4, ktoré boli súčasťou poistnej zmluvy. V tomto prípade žalobca preukázal výšku nákladov, ktorú v súvislosti s uvedením vozidla do stavu bezprostredne pred nehodou vynaložil, a to prostredníctvom predmetnej faktúry. Podľa nich je teda pre určenie výšky plnenia rozhodujúca výška takto vzniknutých reálnych nákladov a nie výška škody, ktorú žiada vyčísliť žalovaný prostredníctvom doplnku ku znaleckému posudku. Na záver ešte uviedli, že v súčasnosti je žalobca už vlastníkom predmetného vozidla, čo vyplýva z Osvedčenia o evidencii vozidla, časť II., ktoré v prílohe doložili ako prílohu, v dôsledku čoho akékoľvek námietky o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní možno považovať za bezpredmetné.

9. Dňa 18.01.2019 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného, v ktorom okrem iného uviedli, že okrem už predtým citovaných rozhodnutí súdov SR poukázali aj na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn.19Csp/71/2017 zo dňa 11.04.2018, rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn.17C/79/2016 zo dňa 12.04.2018 (právoplatný dňa 18.05.2018) resp. rozsudok Okresného súdu Zvolen sp.zn.13Cb/3/2017-259 zo dňa 09.10.2018, ktoré mali byť vydané v právne totožných veciach.

10. Súd v súdnej veci vykonal dokazovanie nariadením znaleckého dokazovania, v dôsledku čoho bol podaný písomný znalecký posudok - znalecký úkon č.20/2017 znalca Ing. Romana Blišťana vrátane dodatku k tomuto znaleckému posudku č.20/2017 a tiež nariadil v súdnej veci niekoľko pojednávaní, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom svedkov a okrem toho vykonal listinné dôkazy, ktoré predložili strany sporu a to: dotazník žalovaného pre účastníka poistnej udalosti z č.l.13-17, faktúru č.Y. z č.l.18, list žalovaného zo dňa 08.09.2015 z č.l.19, list žalobcu zo dňa 15.10.2015 z č.l.20, list žalobcu zo dňa 08.01.2016 z č.l.21, zápis o obhliadke poškodeného motorového vozidla z č.l.22-23, list žalovaného zo dňa 01.12.2015 z č.l.24 vrátane prílohy z č.l.25, oznámenie o vzniku škodovej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla z č.l.26-27, poisťku č.XXXXXXXXXXX z č.l.33, poisťku pre havarijné

poistenie motorových vozidiel č.XXXXXXXXXXX z č.l.34, kalkuláciu z č.l.42-45, fotodokumentáciu z č.l.48-53, list žalovaného zo dňa 10.02.2016 z č.l.55 vrátane prílohy z č.l.56, všeobecné poistné podmienky pre havarijné poistenie motorových vozidiel VPP 275-4 z č.l.80, zmluvné dojednania pre havarijné poistenie motorových vozidiel ZD 275-4 z č.l.80-82, fotokópiu škodového spisu z č.l.98-130 vrátane CD nosiča, obsahujúci fotodokumentáciu k predmetnej poistnej udalosti v spise v prílohovej obálke na č.l.131, osvedčenie o evidencii časť I. z č.l.249, osvedčenie o evidencii časť II. z č.l.250-251, odborné stanovisko k znaleckému posudku Ing. Y. K. firmy Slovexperta zo dňa 05.03.2018 z č.l.263-265, potvrdenie veriteľa o splnení záväzku zabezpečeného zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva z č.l.289, osvedčenie o evidencii časť II. z č.l.296, vykonal výsluch znalca na pojednávaní, a tiež sa oboznámil s prednesmi právnych zástupcov žalobcu a žalovaného, pričom zistil tento skutkový stav.

Z Dotazníka žalovaného pre účastníka poistnej udalosti súd okrem iného zistil, že ho po vyplnení žiadali zaslať na tam uvedenú emailovú adresu resp. na korešpondenčnú adresu v papierovej forme, ktorá tam bola tiež uvedená. Tento dotazník vyplňal otec konateľa žalobcu L. K., s tým, že k nehode došlo dňa 10.08.2015 o 11.00 hod. na ceste vo výstavbe Stožok - Detva, pričom bolo pádom stavebného materiálu z nezaplachtovaného kypra, ktorého ŠPZ nevedel uviesť, poškodené vozidlo AUDI A4 K.. V aute bol len on sám ako vodič. Cesta bola vo výstavbe v plnej prevádzke, okolo bolo veľa okoloidúcich áut. V ten deň bola dobrá viditeľnosť, sucho a slnečno. Na ceste bol spadnutý stavebný materiál. Touto trasou jazdí, keď je na Slovensku. Ohľadne popisu priebehu nehody uviedol, že z pred ním idúceho vyklápacieho kypra, ktorý bol nezaplachtovaný, vypadol stavebný materiál a on už nestihol úplne dobrzdiť a tak došlo k poškodeniu prednej časti auta. Za príčinu dopravnej nehody označil vypadnutie stavebného materiálu, s tým, že nie je stavebník, ale pripadalo mu to ako profil používaný na odvodnenie cesty. Od miesta nárazu auto stiahol na kraj cesty niekoľko metrov. Pred nehodou išiel pomaly, cesta bola dosť preplnená, auto má automatickú prevodovku. Stihol niečo dobrzdiť, ale presnú vzdialenosť brzdenia nevedel odhadnúť. Pri náraze sa neaktivovali airbagy a bezpečnostné pásy nenesí zo zdravotných dôvodov, na čo má lekárske potvrdenie. Žiadne zranenie pri nehode neutrpel. Na otázku, či sa na predmetnom vozidle na nachádzalo už pred nehodou nejaké poškodenie (napr. preliačiny, ryhy atď.), uviedol, že nie. Tiež uviedol, že na vozidle v minulosti nemal poistnú udalosť. Na otázku, či boli niektoré z poškodených dielov (nárazník, chladič, čelo, výstuha a pod.) už v minulosti poškodené a opravované, uviedol, že nie. Po nehode nevyhotovoval fotografie vozidla resp. celkovej situácie. Na miesto nehody nebola privolaná polícia.

Z faktúry č.Y. súd zistil, že bola vystavená firmou LAKOVŇA, s.r.o., IČO: 44595492 dňa 18.08.2015, dátum splatnosti 01.09.2015, ako odberateľ je uvedený žalobca. Predmetom fakturácie bola oprava a lakovanie motorového vozidla AUDI A4, EČ: K. podľa kalkulácie LAK213 (PU č.XXXXXXXXXXX), fakturovaná suma 2.985,62 €, s tým, že z pripojenej fotokópie pokladničného dokladu vystaveného firmou LAKOVŇA, s.r.o. vyplýva, že dňa 18.08.2015 o 14.01 hod. bola uhradená faktúra č.1500113 vo výške 2.985,62 €.

Z písomnej komunikácie medzi žalobcom a žalovaným týkajúcej sa predmetnej poistnej udalosti č.XXXXXXXXXXX zo dňa 10.08.2015 súd okrem iného zistil, že listom zo dňa 08.09.2015 žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 08.09.2015 došlo k ukončeniu likvidácie predmetnej škodovej udalosti, s tým, že túto nie je možné plniť, nakoľko bolo zistené, že táto sa nemohla stať spôsobom ako je uvedené v uplatnení nároku na náhradu škody, keďže šetrením bolo zistené, že charakter a rozsah poškodenia jednotlivých dielov nezodpovedá náhodnej udalosti. Poukázali na Všeobecné poistné podmienky, v zmysle ktorých je poisťovňa oprávnená zamietnuť poistné plnenie v prípade, ak sú uvedené nepravdivé alebo neúplné podstatné skutočnosti týkajúce sa vzniku a priebehu poistnej udalosti, ako aj neúplné alebo nepravdivé skutočnosti ovplyvňujúce podmienky likvidácie poistnej udalosti. V reakcii na to žalobca požiadal žalovaného o prehodnotenie ich stanoviska, keďže ku škode na ich vozidle došlo presne tak, ako je to popísané v oznámení o vzniku škodovej udalosti, ale vzhľadom k tomu, že je na nich, aby preukázali oprávnenosť svojho nároku, vyzvali ich na rekonštrukciu celého prípadu, keďže cesta, kde došlo k poškodeniu auta je stále v takej istej výstavbe, ako bola v deň havárie preplnená veľkými vyklápacími vozidlami tzv. kyprami, preplnenými stavebným materiálom. Podľa ich názoru pri porovnávaní fotodokumentácie „od stola“ poškodeného vozidla a popisu vzniku nehody sa rozsah poškodenia vozidla bez vzhľadnutia danej situácie, čo a akým spôsobom vozia tieto kypre, asi nedá pochopiť. Jedná sa o list zo dňa 5.10.2015. Následne žalovaný oznámil žalobcovi listom zo dňa 01.12.2015, že z ich strany došlo k opätovnému prehodnoteniu predmetnej škodovej udalosti, s tým, že trvajú na svojom pôvodnom stanovisku ohľadne zamietnutia poistného plnenia. Odkázali pritom na vyjadrenie odborného technika, ktoré tvorilo prílohu tohto listu. Z pripojenej prílohy označenej ako Posúdenie možnosti vzniku poškodenia v ŠU 8012501319 súd okrem iného zistil, že je tam uvedené, že vozidlo bolo uvedené do prevádzky 11.09.2012, na kondenzátore je dátum výroby v 43.týždni 2012,

čo je medzi 22.-28.10.2012 a na chladiči vody je dátum výroby 24.10.2012 a na elektronike ventilátorov zase 03.02.2012. Tiež sú tu uvedené špecifikácie poškodení na predmetnom vozidle, a to poškodenie predného nárazníka, kde sú identifikované 2 zóny so sústredeným poškodením, s tým, že obidve tieto zóny nevykazujú znaky náhodnej udalosti. Tiež je konštatované, že poškodenie chladiča vzduchu je spôsobené v 2 časovo odlišných intervaloch, pričom druhé poškodenie nevykazuje znaky náhodnej udalosti. Za chladičom vzduchu sa na stene chladičov nachádza ešte kondenzátor klimatizácie a chladič vody, ktoré sú tiež deformované spredu dozadu a nahor, čo môže byť následok pôsobenia tlaku ako v prvotnom poškodení chladiča vzduchu. Držiak ventilátorov je rozlámaný ako po zatlačení na predmetnú časť motora, kde malo dôjsť aj k roztrhnutiu drážkovaného remeňa, no na motore sa nenachádzajú potrebné stopy po vzájomnom kontakte.

V reakcii na to žalobca oznámil žalovanému listom zo dňa 08.01.2016, že prílohou ich listu je vyjadrenie neidentifikovaného autora - odborného technika, ktorý fabuluje o možnosti vzniku poškodenia a dátumoch na autodielenoch, k čomu žalobca uviedol, že auto počas doby prevádzkovania ich firmou nebolo búrané, avšak oni nie sú ani prvý držiteľ, ani prvý vlastník tohto vozidla. Opätovne žiadali prehodnotiť nimi uvádzané skutočnosti a uhradiť škodu, ktorá im na vozidle vznikla. Na základe toho žalovaný zaslal žalobcovi list zo dňa 10.02.2016, s tým, že došlo k opätovnému prehodnoteniu predmetnej škodovej udalosti, pričom vzhľadom na posúdenie, ktoré je prílohou tohto listu, ako i s prihliadnutím na fakt, že do prípadu neboli vznesené nové skutočnosti, ktoré by potvrdili oprávnenosť daného nároku, oznámili im, že trvajú na svojom pôvodnom stanovisku ohľadne zamietnutia poistného plnenia. Prílohu listu tvorí dokument Zhovu posúdenie možnosti vzniku poškodenia v ŠU XXXXXXXXXXXX, v ktorom je uvedené, že poškodenie tak, ako je zdokumentované pri obhliadke nemohlo vzniknúť tak, ako uvádza poškodený, nakoľko stopy po kontakte s prekážkou a rozsah poškodenia nezodpovedajú deklarovanému priebehu udalosti. Všetky poškodenia nesú stopy po niekoľkonásobných nárazoch s chaotickým usporiadaním, ktoré nezodpovedá ani základným fyzikálnym zákonom pohybu a prenosu energie. Zároveň je toto vyjadrenie doplnené fotodokumentáciou v počte 4 kusov.

Zo zápisu o obhliadke poškodeného motorového vozidla súd zistil, že sa jedná o tlačivo firmy SLOVEXPERTA, s.r.o., č.objednávky (udalosti XXXXXXXXXXXX), ako majiteľ vozidla je uvedená firma žalobcu, miesto a dátum nehody 10.08.2015 Detva, vozidlo EČV: K., dátum zápisu nečitateľný, ako technik je uvedený B. O., s tým, že v ďalšom zápise o obhliadke poškodeného motorového vozidla s poznámkou doobhliadka je tiež dátum nečitateľný, podpis technika nečitateľný, pričom následne je formou formulára vyplnené aké poškodenia boli zistené pri jednotlivých dielenoch. Časť tohto zápisu vrátane záverečných poznámok je nečitateľná.

Z tlačiva Oznámenie o vzniku škodovej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla zo dňa 11.08.2015 súd okrem iného zistil, že toto vyplňala firma žalobcu, pričom sa tu nachádza i pečať firmy LAKOVŇA, s.r.o., IČO: 44595492, s tým, že firma žalobcu je uvedená v kolónke poistený (v prípade leasingu nájomca), č.poistnej udalosti XXXXXXXXXXXX a zmluvy XXXXXXXXXXXX, v kolónke vozidlo poisteného - nájomcu je uvedené AUDI A4, EČV: K., názov leasingovej spoločnosti Tatra Leasing, ako vodič poisteného vozidla v čase nehody je uvedený L. K.. V popise vzniku nehody resp. škody je uvedený dátum vzniku 10.08.2015 o 11.00 hod. na mieste Stožok - Detva - štátna cesta, s tým, že pri popise vzniku škody je uvedené, že z pred ním idúceho vyklápacieho nákladného auta vypadol stavebný materiál a poškodil jeho prednú časť auta. Dôvod nehlásenia polícii - malá škoda, pričom nehodu mal zaviniť nezistený vodič. Poistné plnenie žiadali zaslať firme žalobcu na tam uvedený bankový účet.

Z poistky č.XXXXXXXXXX súd zistil, že žalovaný vydal túto poistku ako potvrdenie o uzavretí poistnozmluvného vzťahu podľa návrhu poistnej zmluvy č.XXXXXXXXXX, uzavretého dňa 06.09.2013, pre poistné obdobie od 06.09.2013 do 05.09.2014 z titulu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom táto poistka bola adresovaná žalobcovi.

Z poistky č.XXXXXXXXXX súd zistil, že žalovaný vydal túto poistku ako potvrdenie o uzavretí poistnozmluvného vzťahu podľa návrhu poistnej zmluvy č.XXXXXXXXXX s účinnosťou od 06.09.2013 v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a platných poistných podmienok, pričom ako poistník je tu uvedený žalobca, ako predmet poistenia je uvedené vozidlo AUDI A4 2.0 tdi Prestige, EČV: K., územná platnosť Európa. Poistka bola adresovaná zo strany žalovaného žalobcovi.

Z kalkulácie nákladov Lak 213 pre predmetné motorové vozidlo AUDI A4 Diesel 2.0 tdi 177k Prestige Multi zo dňa 17.08.2015 súd okrem iného zistil, že je tu uvedená firma EurotaxGlass's Slovakia, s.r.o., s tým, že sú tu špecifikované jednotlivé náhradné diely, rozsah pracovného času vyžadujúci si ten ktorý diel, zrážka za združenú prácu, hodnota materiálu, ako i hodnota práce. A okrem toho je ešte uvedená hodinová sadzba, s tým, že celkové náklady na opravu vrátane DPH sú uvedené vo výške 2.985,62 €. Z fotodokumentácie predloženej žalovaným súd zistil, že sa má jednať o fotodokumentáciu predmetného motorového vozidla, ktorá mala byť zhotovená žalovaným resp. firmou Slovexperta v súvislosti so

šetrením predmetnej poistnej udalosti a táto mala tvoriť okrem vyjadrenia odborného technika prílohu listu žalovaného adresovaného žalobcovi zo dňa 01.12.2015.

Zo Všeobecných poistných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel (VPP 275-4) firmy žalovaného súd zistil, že vo Všeobecných ustanoveniach je uvedené, že havarijné poistenie motorových vozidiel, ktoré dojednáva firma žalovaného (ďalej len „poisťovňa“), je upravené príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, Všeobecných poistných podmienok pre úrazové poistenie (ďalej len „VPP 1000“), Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie motorových vozidiel (ďalej len „ZD 275-4“) a týmito Všeobecnými poistnými podmienkami pre havarijné poistenie motorových vozidiel (ďalej len „VPP 275-4“), s tým, že uvedené poistné podmienky a zmluvné dojednania sú súčasťou poistnej zmluvy, tvoria neoddeliteľne právny celok. V článku II. Poistné riziká v bode 1 je uvedené, že základné poistenie motorových vozidiel sa vzťahuje na : a) poškodenie, zničenie motorového vozidla alebo jeho obvyklej výbavy, ak poistené vozidlo bolo poškodené alebo zničené požiarom, výbuchom, úderom blesku, víchricou, povodňou alebo záplavou, krupobitím, zosúvaním pôdy, zrútením skál alebo zemín, zosúvaním alebo zrútením lavín, pádom stromov, stožiarov a iných predmetov, zemetrasením dosahujúcim aspoň 5 st. medzinárodnej stupnice udávajúcej makro seizmické účinky zemetrasenia (EMS-98), zásahom cudzej osoby, nárazom vozidla na prekážku. V článku III. Vymedzenie poistnej udalosti v bode 1 je uvedené, že poistnou udalosťou je vznik náhodnej udalosti špecifikovanej v predchádzajúcom článku, ku ktorej došlo v čase trvania poistenia a je s ňou spojený vznik povinnosti poisťovne plniť.

Zo Zmluvného dojednania pre havarijné poistenie motorových vozidiel (ZD 275-4) žalovaného v článku II. Predmet poistenia v bode 1 je uvedené, že základné poistenie sa vzťahuje len na motorové vozidlá (ďalej len „MV“) uvedené v poistnej zmluve, na ich časti a povinnú výbavu v rozsahu podľa článku III. týchto ZD 275-4. V článku IX. Plnenie poisťovne v bode 1 je uvedené, že za škodu vzniknutú poistnou udalosťou podľa typu poistenia A alebo B poisťovňa poskytne poistné plnenie v rozsahu nákladov v danom mieste na uvedenie poškodeného alebo zničeného MV do stavu bezprostredne pred poistnou udalosťou alebo v rozsahu nákladov na znovuzriadenie zničeného alebo odcudzeného MV, maximálne však vo výške všeobecnej hodnoty motorového vozidla v dobe bezprostredne pred poistnou udalosťou s odpočítaním spoluúčasti vo výške dohodnutej v poistnej zmluve. V článku IX. Plnenie poisťovne v bode 12 je uvedené, že poisťovateľ je oprávnený zamietnuť poistné plnenie, ak poistník, poistený alebo oprávnená osoba po a) uvedie nepravdivé alebo neúplné podstatné skutočnosti týkajúce sa vzniku a priebehu poistnej udalosti, b) uvedie nepravdivé alebo neúplné skutočnosti ovplyvňujúce podmienky likvidácie poistnej udalosti, najmä určenie a výšky poistného plnenia.

Tieto Všeobecné poistné podmienky pre havarijné poistenie motorových vozidiel (VPP 275-4), ako i Zmluvné dojednania pre havarijné poistenie motorových vozidiel (ZD 275-4) nadobudli účinnosť dňom 16.07.2013.

Z poistného spisu predloženého žalovaným súd okrem iného zistil, že doklad Znovu posúdenie možnosti vzniku poškodenia ŠU XXXXXXXXXXXX resp. Posúdenie možnosti vzniku poškodenia ŠU XXXXXXXXXXXX, ktoré mali tvoriť prílohu listov žalovaného adresovaných žalobcovi zo dňa 01.12.2015 resp. 10.02.2016 sú už opatrené dátumom, a to 25.08.2015 resp. 08.02.2016, a tiež pečiatkou firmy SLOVEXPERTA, s.r.o., IČO: 36404811 vrátane nečitateľného podpisu, s tým, že zároveň je paličkovým písmom uvedené Ing. Y.Š. K., na oboch týchto dokladoch.

Z Osvedčenia o evidencii - časť II. (technický preukaz) zo dňa 13.09.2013 súd okrem iného zistil, že sa jedná o vozidlo s EVČ: K., dátum prvej evidencie vozidla 11.09.2012, vlastníkom vozidla TATRA Leasing, s.r.o., IČO: 0031326552, držiteľ osvedčenia CONTINUUM, s.r.o., IČO: 0036638170.

Z Osvedčenia o evidencii - časť II. (technický preukaz) zo dňa 19.09.2017 súd zistil, že sa týka predmetného vozidla EČV: K., kde ako vlastníkom vozidla je uvedená firma žalobcu, ktorá je zároveň uvedená ako držiteľ osvedčenia.

Z potvrdenia veriteľa o splnení záväzku zabezpečeného zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva vydaného v zmysle § 553 OZ zo dňa 07.09.2017 súd zistil, že ako veriteľ je tu uvedená firma TATRA - Leasing, s.r.o., IČO: 31326552, ako dlžníkom CONTINUUM, s.r.o., IČO: 36638170, s tým, že veriteľ dňa 28.08.2013 uzatvoril s dlžníkom Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č.K., predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebného úveru vo výške 19.600,- € a za účelom zabezpečenia záväzkov dlžníka, z tejto zmluvy uzatvorili tieto zmluvné strany dňa 28.08.2013 Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva na hnutelnú vec Audi A4 2.0 tdi Prestige jazdené (ďalej len „predmet zabezpečenia“). Spoločnosť Tatra Leasing, s.r.o. ako veriteľ týmto potvrdila, že pohľadávka zabezpečená zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva zriadenom na predmete zabezpečenia bola uspokojená v celom rozsahu a zanikla splnením.

Zo znaleckého posudku - znalecký úkon č.20/2017 znalca Ing. Romana Blišťana z odboru Doprava cestná, odvetvie: Nehody v cestnej premávke, technický stav cestných vozidiel, odhad hodnoty cestných vozidiel zo dňa 11.01.2018 súd okrem iného zistil, že podkladom na vypracovanie tohto znaleckého posudku okrem spisu tunajšieho súdu č.k.10C/16/2016 boli aj podklady získané znalcom, a to obhliadka okolia miesta dopravnej nehody - cesta č.R2 a jej okolia v katastri obce Stožok, okres Detva zo dňa 17.-18.-29.12.2017 a tiež preverenie servisnej histórie predmetného vozidla Audi v informačnom systéme audi.sk, pričom v bode 2.1.13. tohto znaleckého posudku sú uvedené zistenia znalca po obhliadke miesta poistnej udalosti, s tým, že zistil, že pri stavbe tejto cesty boli použité rôzne žľaby na odvod dažďovej vody, a to štrbinové betónové odtokové žľaby, ako i betónové odtokové žľaby - žľabovky, ktoré tu aj graficky znázornil, resp. zhotovil z nich fotodokumentáciu. Taktiež bolo pri obhliadke zistené, že cca 20 m od cesty R2 na okraji obce Stožok sa aj v súčasnosti nachádza voľne prístupná skládka rôznych betónových dielcov a aj uvedených odvodňovacích žľabov, z čoho je tiež vyhotovená fotodokumentácia, s tým, že pri skládke žľaboviek sa jedná o odrezky a úlomky o rôznych dĺžkach od 0,5 - 2 m o hmotnosti 100 kg/m. V bode 2.1.14. sú uvedené závery skúmania servisnej histórie predmetného vozidla v informačnom systéme autorizovaných servisov AUDI, s tým, že v servisnej histórii sa nenachádzal záznam o oprave predmetnej časti vozidla pred danou poistnou udalosťou, pričom toto vozidlo bolo od 11.09.2012 do 13.09.2013 v držaní spoločnosti Porsche Interauto SK Bratislava a následne prešlo do držby žalobcu. Vozidlo bolo používané pre firemné účely predajne AUDI a malo najazdených cca 11 000 km. Úlohou znalca bolo, či k predmetnej škode na danom motorovom vozidle mohlo dôjsť v súlade s priebehom nehodového deja zo dňa 10.08.2015 tak, ako bol popísaný v dotazníku pre účastníka poistnej udalosti žalovaného, resp. či rozsah a charakter poškodenia predmetného motorového vozidla zodpovedá a korešponduje s priebehom dopravnej nehody zo dňa 10.08.2015 popisovanej žalobcom v „Oznámenie o vzniku škodovej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla“ zo dňa 11.08.2015 a v súvisiacom dotazníku. V bode 2.2.2. tohto znaleckého posudku je znalcom podrobne popísané poškodenie vozidla AUDI, a to tak plastového krytu predného nárazníka, rám steny chladičov a stena chladičov a tiež motor, pričom sú tu popísané znaky deformačných síl, ako i smer ich pôsobenia. V bode 2.2.3. tohto posudku znalec skúmal posúdenie geometrickej zhodnosti vzniku poškodení vozidla s predpokladaným stavebným materiálom tzv. žľabovkou, pričom pri obhliadke okolia ciest R2 a I/16 sa na danej skládke okrem iných nachádzal aj tzv. nepodarok odliatku žľabovky, ako chybný kus, ktorý znalec aj zdokumentoval, s tým, že jeho zakončenie sa javí ako zaujímavé z pohľadu posúdenia technickej prijateľnosti vzniku poškodenia predmetného vozidla. Znalec zdokumentoval jeho rozmery, materiál, z ktorého je vyrobený, ako i jeho tvar. Znalec ďalej uviedol, že otočením profilu žľabovky o 180° a jeho porovnaním s poškodením vozidla Audi zistil zhodu, čo zdokumentoval aj na fotografii a popísal v textovej časti, s tým, že na simulácii obrázkoch 3D je zobrazenie približnej možnej vzájomnej polohy žľabovky a vozidla v čase prvého kontaktu, keď táto mohla po páde z ložnej plochy nákladného vozidla padnúť jednou stranou na vozovku a druhou stranou sa mohla zakliniť medzi spojler plastového krytu nárazníka a evidenčné číslo vozidla. Ďalej znalec rozobral akým spôsobom mohol predmetný tvar ukončenia žľabovky resp. jej váha spôsobiť preniknutie cez mriežku chladiča až po chladič vzduchu, ako i spôsobiť prehnutie spodného spojlera plastového krytu nárazníka. Tiež je uvedené, že hrana žľabovky s nerovnosťami z liateho betónu mohla spôsobiť tzv. záseky, ryhy na nárazníku tak, ako je to uvedené na obrázkoch. Zároveň nerovný povrch zaklínenej žľabovky sa pod určitým uhlom mohol vtláčiť do chladiča vzduchu a spôsobiť rôzne preliačenia a deformácie v rôznych smeroch a celkové prehnutie chladiča. Rovnako znalec považoval za nutné vziať do úvahy, že zaklínená žľabovka bola tlačaná vozidlom po vozovke, čím mohlo dôjsť k jej dynamickému rozkmitaniu a vibrácie sa prejavili vtláčením do chladiča pod rôznymi uhlami, s tým, že ale prevláda predozadný smer pôsobenia deformačných síl. Okrem toho znalec uviedol, že pri tlaku žľabovky na spodnú časť plastového krytu nárazníka dochádza k zatlačeniu striebornej lišty a následne k ulomeniu lišty v jej najslabšom mieste. Rovnakým mechanizmom dochádza k ulomeniu rámika masky chladiča. V dôsledku prehnutia a tlaku chladiča vzduchu mohlo dôjsť k prehnutiu celej steny chladičov, a teda aj chladiča vody a kondenzátora klimatizácie v ich spodnej časti, keďže sú umiestnené za sebou v jednom ráme. Prehnutie mohlo dosiahnuť takú veľkosť, že mohlo dôjsť k pritlačeniu zadnej steny chladičov v mieste, kde je umiestnená krabica s elektronikou ventilátora a hnacia remenica mohla krabicu poškodiť tak, ako je uvedené na strane 42 posudku. V bode 2.2.4. tohto znaleckého posudku sa znalec vyjadril k otázke posúdenia poškodenia, ktoré nebolo spôsobené škodovou udalosťou v kontexte so zistením časového nesúladu dátumu uvedenia vozidla do prevádzky a dátumu výroby niektorých dielov, s tým, že zistil, že na spodnej časti chladiča vzduchu a na spodnej časti rámu predného čela sa nachádzajú poškodenia, deformácie, ktoré nesúvisia s predmetnou škodovou udalosťou. Tieto aj graficky znázornil na fotodokumentácii. Následne tiež zdôvodnil, prečo tieto poškodenia nevznikli pri predmetnej škodovej udalosti s poukazom na silu a jej smer, ktorá ich

spôsobila. Tento fakt a zároveň zistený nesúlad medzi dátumami uvedenia vozidla do prevádzky a výroby tam špecifikovaných niektorých dielov vznikla podľa znalca technicky prípustná možnosť - hypotéza, že ešte pred škodovou udalosťou niekto mohol vymeniť tieto diely, celé predné čelo aj so stenou chladičov z iného poškodeného vozidla. Zároveň znalec uviedol, že keďže touto výmenou došlo k znehodnoteniu vozidla, je logické, že táto výmena sa nebude nachádzať v servisných záznamoch vozidla. Technicky nie je zistiteľné, či výmenu mohol vykonať prvý držiteľ vozidla alebo pán K., prípadne niekto iný. Tieto poškodenia by neboli pri bežnom pohľade na vozidle zistiteľné, pretože sú zakryté spredu mriežkou chladiča a plastovým krytom nárazníka a odspodu plastovým krytom motora. Vozidlo s týmito poškodeniami mohlo byť pritom plne pojazdné a ani diagnostika chodu motora nemusela toto poškodenie zaznamenať. V bode 2.2.5. znalec sa zaoberal posúdením energetickej prijateľnosti vzniku poškodenie vozidla s predpokladaným stavebným materiálom tzv. žľabovkou, s tým, že uviedol, že žľabovka o hmotnosti 200 kg pri páde z idúceho vozidla má dostatočnú kinetickú energiu na spôsobenie deformácie, táto je úmerná jej hmotnosti a kvadrátu rozdielu rýchlosti vozidla Audi a žľabovky podľa tam uvedeného výpočtu. Tiež uviedol, že poškodenie vozidlo mohlo vzniknúť aj takým spôsobom, že sa na jeho vzniku mohla podieľať kinetická energia samotného vozidla tak, ako to popísal pán K. v predmetnom dotazníku, s tým, že po zrážke stiahol vozidlo na krajnicu. Konkrétne uviedol, že v prípade, ak vozidlo po zaklivení žľabovky do jeho prednej časti jazdilo po krajnici, žľabovka dlhá 2 m sa mohla oprieť o niektorý zo stĺpikov zvodidiel a v takom prípade kinetická energia 1,5 tony vážiaceho vozidla bola aj pri nepatrnej rýchlosti dostatočne veľká na spôsobenie predmetného poškodenia vozidla AUDI. V závere tohto posudku teda znalec konštatoval, že znaleckým skúmaním bolo zistené, že z technického hľadiska je prípustné, že ku škode na predmetnom motorovom vozidle mohlo dôjsť v súlade s priebehom nehodového deja zo dňa 10.08.2015 tak, ako je popísaný v dotazníku pre účastníka poistnej udalosti KOMUNÁLNEJ poisťovne. Rozsah a charakter poškodenia predmetného vozidla Audi s výnimkou poškodenia uvedeného v kapitole 2.2.4. tohto posudku zodpovedá a korešponduje s priebehom dopravnej nehody zo dňa 10.08.2015 popisovanej žalobcom v oznámení o vzniku škodovej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla zo dňa 11.08.2015 a v súvisiacom dotazníku, s tým, že k tomuto poškodeniu vozidla mohlo dôjsť po zrážke vozidla Audi s tzv. žľabovkou, ktorej časti úlomky, odrezky a odliatky sa aj v súčasnosti nachádzajú na skládke stavebného materiálu pri budove Doprastavu v katastri obce Stožok, neďaleko ciest R2 a I/16, okres Detva, keď mechanizmus poškodenia vozidla tzv. žľabovkou je podrobne popísaný v kapitole 2.2.3. a 2.2.5. tohto posudku.

Z výsluchu súdneho znalca Ing. Romana Blišťana na pojednávaní, ktorý bol vypočutý ohľadom skutočností uvádzaných v ňom podanom znaleckom posudku súd okrem iného zistil, že znalec na otázku právneho zástupcu žalobcu, aby vysvetlil pôvod mechanizmu vzniku poškodení, ktoré neboli podľa znaleckého posudku v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, uviedol, že podrobne sa tomu venoval v kapitole 2.2.4. znaleckého posudku, pričom dospel k záveru, že tieto poškodenia, ktoré sú tam špecifikované, nevznikli v súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou, pretože deformačná sila, ktorá pôsobila pri kontakte s tzv. žľabovkou, pôsobila v predozadnom smere a tieto poškodenia vznikli silou pôsobiacou zdola nahor, pričom ohľadne toho, čo mohlo tieto poškodenia spôsobiť, sa ako najpravdepodobnejšie javí nejaký predmet ležiaci na ceste. Na ďalšiu otázku, či bolo možné vykonať opravu vozidla bez toho, aby boli vymenené resp. opravené poškodenia, ktoré boli spôsobené pred poistnou udalosťou, znalec uviedol, že nie, nakoľko nebolo možné opravu vykonať bez toho, aby došlo k oprave aj tých dielov, ktoré boli poškodené už pred poistnou udalosťou, resp. tie predošlé poškodenia, ktoré boli, nemajú vplyv na výšku nákladov súvisiacich s opravou predmetného motorového vozidla, lebo tieto diely boli poškodené opätovne, konkrétne teda aj ten chladič vzduchu, aj rám predného čela. Na otázku právneho zástupcu žalovaného súdny znalec uviedol, že škodová udalosť sa mohla stať tak, ako ju popisoval žalobca. Pokiaľ právny zástupca žalovaného žiadal, aby sa súdny znalec oboznámil s odborným stanoviskom, ktoré si dali oni vypracovať k jeho znaleckému posudku a ktoré vypracoval Ing. Y. K. ako pracovník Slovexperty a následne, aby sa s týmto konfrontoval, súd poučil právneho zástupcu žalovaného, že v zmysle § 208 C.s.p. sa výsluch znalca uskutočňuje o skutočnostiach uvádzaných ním v znaleckom posudku a preto znalec sa nemôže vyjadrovať k odbornému stanovisku, ktoré bolo podané v súvislosti s jeho znaleckým posudkom. Na záver znalec uviedol v reakcii na otázku právneho zástupcu žalovaného, že vie vypočítať výšku škody resp. nákladov súvisiacich s poškodením, ktoré vznikli s poistnou udalosťou, ale vyžadovalo by si to dodatok k znaleckému posudku. V reakcii na to právny zástupca žalovaného žiadal doplniť dokazovanie o vypracovanie dodatku k predmetnému znaleckému posudku v zmysle vyššie uvedených skutočností.

Z odborného stanoviska k znaleckému posudku 20/2017, vypracovaného pre účely tohto súdneho konania zo dňa 05.03.2018 súd zistil, že ho vypracoval Ing. Y. K. ako kontrolór špeciálneho oddelenia Slovexperta, s.r.o., IČO: 36404811, v závere ktorého je uvedené, že so závermi uvedenými v znaleckom

posudku nemôže súhlasiť, nakoľko poškodenie nemohlo vzniknúť spôsobom a priebehom, ako sa v ňom uvádza, s poukazom na jeho zdôvodnenie uvedené v tomto odbornom stanovisku. Zároveň vyjadril nesúhlas s hypotézou, že škodenia, ktoré podľa zistení znalca nesúvisia s predmetnou škodovou udalosťou, neboli pri bežnom pohľade zistiteľné, s tým, že podľa jeho názoru poškodenia v takom rozsahu deformácie sú zreteľne viditeľné aj cez mriežku chladiča s poukazom na pripojenú fotodokumentáciu a zároveň funkčnosť chladičov bola obmedzená, pričom klimatizácia bola nefunkčná ešte pred uvedenou udalosťou, čo sa zobrazuje na prístrojovom paneli. Ďalej je v tomto stanovisku uvedené, že v znaleckom posudku je uvedený len jediný spôsob, ako mohlo dôjsť k poškodeniu tohto vozidla, čo je možné pokladať za účelovo vytvorený a technicky neprijateľný stret vozidla s prekážkou, ktorý je prispôsobený tvaru a rozsahu poškodení na vozidle. Následne je uvedené, prečo podľa názoru osoby podávajúcej toto stanovisko nie je ani z technického hľadiska možné takéto poškodenie vozidla predmetným spôsobom, rovnako vyjadril nesúhlas s posúdením geometrickej zhodnosti v kapitole 2.2.3. tohto posudku. Za nemožnú tiež označil verziu ohľadne možnej vzájomnej polohy žľabovky a vozidla v čase prvotného kontaktu s odkazom na vyjadrenia vodiča vozidla, že tam bolo veľa okoloidúcich áut, bolo sucho a slnečno, z čoho dotyčná osoba podávajúca toto stanovisko uviedla, že možno predpokladať, že sa vozidlo pohybovalo okolo 90 km rýchlosťou a teda pri dodržiavaní predpisov mal vodič pri vypadnutí žľabovky dostatočnú vzdialenosť od pred ním idúceho vozidla, s tým, že začal brzdiť a spomalil na polovicu. Pri náraze aj pod 30 km/hod. by sa aktivovali zádržné systémy ako vzduchové vankúše, či pásy, čo sa ale nestalo. Tiež by došlo k značnému poškodeniu motora, resp. po sklzu žľabovky smerom pod vozidlo by došlo k poškodeniu na spodnej časti vozidla, avšak takéto poškodenia neboli zistené. Na záver ešte namietol, že pokiaľ je v znaleckom posudku v kapitole 2.2.5. posudzovaná energetická prijateľnosť vzniku poškodeniu vozidla, podľa jeho názoru tento vzťah nie je možné presne vypočítať a tak nevyjadruje žiadnu podporu teórie uvedenej v znaleckom posudku.

Z dodatku k znaleckému posudku č.20/2017, znalecký úkon č.20/2018 znalca Ing. Romana Blišťana zo dňa 26.11.2018 súd okrem iného zistil, že v závere tohto posudku znalec uviedol, že zohľadnením faktu, že na vozidle boli pred poistnou udalosťou znehodnotené, zničené chladič vzduchu a rám predného čela, výška škody na predmetnom vozidle, ktorá mohla vzniknúť predmetnou škodovou udalosťou zo dňa 10.08.2015 predstavuje ku dňu 10.08.2015 čiastku vrátane 20 % DPH 2.722,- €. Tiež znalec uviedol, že pred predmetnou škodovou udalosťou sa na vozidle nachádzali tzv. „staré“ poškodenia, a to poškodenie spodnej časti rámu predného čela a poškodenie spodnej časti chladiča vzduchu, pričom tieto poškodenia boli takého rozsahu, že hodnota týchto dielov bola bezprostredne pred škodovou udalosťou rovná 0,- €. V dôsledku škodovej udalosti zo dňa 10.08.2015 boli okrem iných dielov opäť poškodené aj tieto 2 diely, boli opätovne zdeformované a vznikli tzv. „nové“ poškodenia na týchto dieloch. Vzhľadom k tomu, že ich hodnota bola v čase škodovej udalosti 0,- €, tak v dôsledku ich opätovného „nového“ poškodenia nevznikla poškodenému na hodnote týchto dielov žiadna škoda. Okrem toho znalec uviedol, že ak má byť oprava „nových“ poškodení vozidla žalobcu vykonateľná, reálne možná, tak nie je z technologického hľadiska možné odpočítať pracovný čas súvisiaci s opravou „starých“ poškodení vozidla žalobcu, t.j. čas súvisiaci s opravou poškodení, ktoré neboli spôsobené predmetnou škodovou udalosťou. Tiež je v znaleckom posudku uvedené, že tzv. „staré“ poškodenia nemajú žiadny vplyv na výšku nákladov potrebných na opravu poškodení predmetného motorového vozidla, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou tzv. „nových“ poškodení. Náklady na opravu „nových“ poškodení, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou predmetného motorového vozidla, majú predstavovať ku dňu 10.08.2015 čiastku 2.981,- € s DPH. Zároveň znalec odkázal na definície pojmu oprava vozidla, ako i pojmu škoda podľa vyhlášky č.492/2004 Z.z. v prílohe č.6, časť A., kapitola 5.2. resp. časť C., kde sa chápe ako súhrn úkonov, ktorými sa odstraňujú následky mechanického poškodenia alebo opotrebovania celku skupín, prípadne dielov vozidla a naproti tomu pod pojmom škoda sa rozumie ujma, ktorá nastala na majetku poškodeného vyjadrená v peniazoch resp. pojem škoda znamená aj náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci majetkový stav. Z týchto definícií vyplýva, že škoda je definovaná ako náklady potrebné na uvedenie vozidla do pôvodného stavu, t.j. stavu pred predmetným „novým“ poškodením, tak náklady na opravu predmetného vozidla sú definované ako náklady potrebné na odstránenie predmetného „nového“ poškodenia vozidla. Keďže diely chladič vzduchu a rám predného čela boli predmetnou škodovou udalosťou poškodené tak, že na to, aby boli odstránené predmetné „nové“ poškodenia, bola podľa predpísanej technológie výrobcu potrebná ich výmena ako celku, teda aj s predošlým „starým“ poškodením, predošlé „staré“ poškodenie túto výmenu ale nijako neovplyvňovalo, keďže nedošlo v jeho dôsledku k nárastu práce, ani k nárastu nákladov na materiál, preto predošlé „staré“ poškodenie nemá vplyv na výšku nákladov na opravu, ale na výšku škody vplyv má, pretože na to, aby sme uviedli tieto diely do pôvodného stavu, nemuseli sme ich vymieňať, už boli pred predmetnou škodovou udalosťou poškodené, úplne zničené. Avšak demontáž a montáž

chladiča vzduchu a rámu predného čela by sme museli vykonať aj vtedy, keby sa rám predného čela a chladič vzduchu nevymieňali, pretože táto práca je potrebná pri výmene iných poškodených dielov, a to teleso ventilátora, chladič pre automat a držiaky chladiča dolné. Čas na demontáž a montáž chladiča vzduchu a rámu predného čela patrí medzi tzv. „združené časy“, t.j. časy za práce zhodné s opravou iných poškodených dielov.

Z výsluchu svedka Ing. M. Š. na pojednávaní súd okrem iného zistil, že je zamestnancom žalovaného. Uviedol, že vie, že čo je predmetom sporu, keďže je likvidátorom tejto poistnej udalosti. Jeho náplňou práce je poistnoprávna likvidácia, čo obnáša, že klient nahlásil škodu a bol vyzvaný, aby predložil všetky potrebné doklady. Keď už bol spis kompletný, auto sa dalo obhliadnuť technikovi a potom on s kolegami posudzoval oprávnenosť tohto nároku, čiže kontrolovala sa poistná zmluva, to, či bolo poistné zaplatené a tiež sa posudzovalo predmetné poškodenie tak, ako bolo zdokumentované, s tým, že vzhľadom na priebeh poškodenia uvádzaný klientom bola škoda postúpená Ing. K. na posúdenie technickej prijateľnosti. Po doručení jeho vyjadrenia bol nárok na poistné plnenie zamietnutý, o čom bol klient informovaný listom. Vzhľadom na námietky žalobcu, bolo toto opätovne prešetrované, aj prostredníctvom Ing. K., v dôsledku čoho na svojich záveroch zotrvali. On osobne vozidlo nevidel, posudzoval to iba z priloženej fotodokumentácie. Na otázku právneho zástupcu žalobcu uviedol, že pokiaľ klient žiadal vykonať rekonštrukciu poistnej udalosti, takéto poisťovňa nevykonáva a preto k nej ani nedošlo. Na otázku súdu, pokiaľ svedok uvádzal, že vzhľadom na priebeh poistnej udalosti bolo toto postúpené na vyjadrenie Ing. K., či sa jedná o bežný postup, svedok uviedol, že priebeh nehody je niekedy viac, niekedy menej obvyklý a keďže to, čo bolo uvádzané klientom nebolo úplne obvyklé, tak za tým účelom to bolo postúpené na vyjadrenie Ing. K., keďže likvidátor nemá možnosť posúdiť príčiny vzniku poškodenia vozidla.

Z výsluchu svedka Ing. Y. K. na pojednávaní súd okrem iného zistil, že so žalovaným je v takom vzťahu, že pre nich vykonávajú posúdenie možnosti vzniku poškodenia vozidiel pri škodových udalostiach. Jeho úlohou bolo posúdiť predmetnú udalosť, pričom bola predložená fotodokumentácia od technika a popis vzniku predmetnej udalosti v tom zmysle, že mal spadnúť nejaký stavebný materiál, ktorý malo auto zachytiť. Pochybnosti u neho vyvolala trajektória smeru pôsobenia prvej sily vedúca šikmo k pravej strane dovnútra vozidla, pričom na inej časti nárazníka je tomu inak. Bolo napr. zistené tiež, že bol poľamaný nárazník, kde bola poškodená spodná časť spredu, ale ďalšie poškodenie je zvrchu, čo nie je spojitelné so zákonmi fyziky ohľadne pohybu telies. Jeho ľavá strana napr. vykazuje poškodenia ako po 30-násobnom udieraní tvrdým kovovým predmetom. Smery poškodenia nárazníka sú rôzne, zhora nadol aj zdola nahor, čo sa nemôže stať pri náraze 2 predmetov pri jednom nehodovom deji. Za nárazníkom sú chladiče, ktoré sú zjavne poškodené tlakom, došlo k ich prehnutiu, avšak na povrchu sú tiež mnohonásobné stopy po úderoch rôznych smeroch a materiáloch, ktoré mohli vzniknúť len pôsobením človeka, nie predmetu. Keďže malo padnúť nejaké teleso, nie sú ale na poškodenej časti vozidla žiadne stopy po nejakom materiáli, čiastočky, prach a pod., čo by v prípade stavebného materiálu sa stalo. Pod motorom je kryt, ktorý na spodnej časti nemá stopy škrabancov od predmetu, ktorý malo poškodenie spôsobiť. Tiež bolo zistené, že predná časť vozidla bola poskladaná z dielov, ktoré vozidlo pri výrobe neobsahovalo, vzhľadom na ich dátumy výroby, a teda za vysoko pravdepodobné označil, že poškodené chladiče boli poškodené ešte pred vznikom a je možné sa domnievať, že chladiče pochádzajú z búraného vozidla. Na otázku právneho zástupcu žalobcu uviedol, že má k dispozícii asi 30 kusov fotografií získaných počas 2 obhliadok, a to pred aj po rozobratí vozidla, ktoré boli súčasťou poistného spisu a podľa jeho názoru tieto jeho závery boli zistiteľné aj bez obhliadky vozidla len z fotodokumentácie, pričom to mal podľa neho v dostatočne dobrom rozlíšení a teda boli z toho zistiteľné podľa neho všetky podrobnosti napr. aj stopy materiálu po spadnutom predmete, ako čiastočky prachu. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či vykonal nejakú simuláciu v počítačovom programe, či mohlo dôjsť k poškodeniu žalobcom uvádzaným predmetom, resp. či sa bol pozrieť na mieste predmetnej nehody vo vzťahu k materiálu, ktorý mal poškodenie spôsobiť, svedok uviedol, že na vozidle bolo množstvo prekrytých stôp s malým zakončením a neplochou, s tým, že podobné porovnávanie vykonáva na dennej báze, k dnešnému dňu ich bolo viac ako 1500 udalostí. Na porovnanie používa vlastnú databázu, ako i databázu iných znalcov, s tým, že na požiadanie žalujúcej strany je možné vykonať znalecký pokus, ktorý je ale nákladný a určite by preukázal jeho tvrdenia. Vzhľadom na svoje skúsenosti on ale nepovažoval za potrebné sa tam ísť pozrieť, pričom vylúčil, že by akýkoľvek materiál mohol spôsobiť tieto poškodenia takým spôsobom ako to bolo popísané. Na otázku súdu, akým spôsobom mohlo k predmetnému poškodeniu dôjsť, svedok uviedol, že by o tom mohol len teoretizovať, ale jeho vnútorné presvedčenie je, že to bolo vykonané človekom, kde vidno chuť odtrhnúť ten nárazník.

Z prednesu právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní súd okrem iného zistil, že sa v celom rozsahu pridržali podanej žaloby, ako aj ich ďalších písomných vyjadrení a nad rámec toho k veci uviedol, že

pokiaľ ide o základ nároku, ako i jeho výšku, poukázali na komplexné zdôvodnenia a vyčerpávajúce odôvodnenie uvedené znalcom v podanom znaleckom posudku vrátane jeho dodatku, kde sa tento vysporiadal aj s otázkou, či bolo nutné opravu vykonať aj vo vzťahu k dielom, ktoré už boli poškodené pred predmetnou udalosťou, čo tam znalec konštatoval a teda podľa ich názoru bol žalovaný povinný poskytnúť žalobcovi poistné plnenie v zmysle bodu 9.1. Všeobecných poistných podmienok. Na základe toho žiadali, aby súd žalobe vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému. Pokiaľ pôvodne žiadali výsluch vodiča tohto motorového vozidla, následne od tohto návrhu upustili s poukazom na jeho vek, zdravotný stav, ako i fakt, že dotýčny je občanom Chorvátskej republiky a na území SR sa zdržuje minimálne.

Z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaniach súd okrem iného zistil, že sa v celom rozsahu pridržiavali ich písomných vyjadrení a nad rámec toho k veci uviedol, že žalobu považujú v celom rozsahu za nedôvodnú s poukazom na stanovisko Ing. K., kde bola spochybnená príčinná súvislosť vzniknutej škody. Predovšetkým ale zotrvali na nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, vzhľadom na nimi citované súdne rozhodnutia, z ktorých má vyplývať, že leasingový nájomca nemá právo na poistné plnenie, keďže tento nie je nikdy vlastníkom motorového vozidla, a to ani v prípade, že sa jedná o leasingovú zmluvu ako takú alebo o zmluvu o zabezpečovacom prevode práva. Pripustil síce, že v zmysle § 815 OZ je možné uzavrieť poistnú zmluvu aj na majetok iného, ale to, kedy by mal právo na poistné plnenie žalobca, by muselo byť upravené vo Všeobecných poistných podmienkach. Z týchto dôvodov teda žiadali žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

11. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

Podľa § 788 ods. 3 OZ, súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poistiteľa (poistné podmienky), na ktoré sa poistná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poistiteľom zmluvu uzavrel, oznámené.

Podľa § 790 písm. a) OZ, poistiť možno najmä majetok pre prípad jeho poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd, ktoré na ňom vzniknú (poistenie majetku).

Podľa § 791 ods. 2 veta prvá OZ, poistiteľ vydá tomu, kto s ním poistnú zmluvu uzavrel, poistku ako písomné potvrdenie o uzavretí poistnej zmluvy.

Podľa § 794 ods. 1 OZ, poistnú zmluvu možno uzavrieť aj v prospech inej osoby.

Podľa § 794 ods. 2 OZ, na poistné zmluvy uzavreté v prospech inej osoby sa primerane použijú ustanovenia o zmluve v prospech tretej osoby (§ 50) s tým, že súhlas inej osoby môže byť daný aj dodatočne pri uplatnení práv vyplývajúcich z poistnej udalosti.

Podľa § 50 ods. 1 OZ, účastníci môžu uzavrieť zmluvu aj v prospech tretej osoby.

Podľa § 50 ods. 3 OZ, dokiaľ tretia osoba nedá súhlas, platí zmluva len medzi tými, ktorí ju uzavreli; právo na plnenie má účastník, ktorý plnenie v prospech tretej osoby vyhradí, ak nebolo dohodnuté inak. To isté platí, ak tretia osoba súhlas odoprela.

Podľa § 797 ods. 1 OZ v znení účinnom do 30.09.2018, právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

Podľa § 797 ods. 2 OZ v znení účinnom do 30.09.2018, právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť).

Podľa § 797 ods. 3 OZ v znení účinnom do 30.09.2018, plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

Podľa § 799 ods. 2 OZ v znení účinnom do 30.09.2018, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poistiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poistiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

Podľa § 806 OZ, z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

Podľa § 815 ods. 1 OZ, poistenie sa môže vzťahovať na majetok iného než toho, kto poistnú zmluvu s poistiteľom uzavrel. Poistné podmienky určujú, kedy v tomto prípade nevzniká právo na plnenie z poistnej udalosti poistenému, ale inej osobe.

Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka, zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

Podľa § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č.21/2013 Z.z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len „citované nariadenie vlády“) sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného nariadenia vlády, namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa ods. 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

Podľa § 2 citovaného nariadenia vlády, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

12. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

Z vykonaného dokazovania (poistka č.6814152924 pre havarijné poistenie motorových vozidiel, oznámenie o vzniku škodovej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla zo dňa 11.08.2015) mal súd preukázané, že medzi stranami sporu bola uzavretá poistná zmluva pre havarijné poistenie motorového vozidla, s predmetom poistenia AUDI A4 2.0 tdi Prestige EČV: K. s účinnosťou od 06.09.2013, kde žalobca vystupoval ako poistník a zároveň poistený. Vzhľadom k tejto skutočnosti súd vyhodnotil námietku vznesenú žalovaným prostredníctvom jeho právneho zástupcu ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto súdnom spore za nedôvodnú, keďže sa stotožnil s právnym názorom vysloveným žalobcom prostredníctvom jeho právneho zástupcu, že judikatúru, na ktorú odkazoval žalovaný, nie je možné aplikovať na súdnu vec, keďže v daných prípadoch sa jednalo o iný skutkový stav a nároky uplatňované v tých súdnych konaniach boli uplatňované z iného právneho titulu. Konkrétne v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn.2Cdo/198/2007 zo dňa 30.09.2008 sa jednalo o konanie o náhradu škody, a to v podobe ušlého zisku, s tým, že síce žalobca bol na základe leasingovej zmluvy nájomcom tam špecifikovaného motorového vozidla, ktorému bola dopravnou nehodou spôsobená škoda, avšak túto si žalobca uplatňoval od žalovaných jednak od vodiča osobného motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda, a to v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka a od žalovaného v II.rade, ktorý bol prevádzkovateľ tohto vozidla v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka. V rámci tohto rozhodnutia bolo vyslovené, že náhradu škody si môže uplatniť len vlastník vozidla, ktorý len je aktívne legitimovaným k podaniu žaloby uvedeného druhu. Z uvedeného jasne vyplýva, že sa nejednalo o uplatnenie nárokov z poistnej zmluvy, ako je tomu v súdnej veci. Obdobne aj v prípade nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 16.12.2014 sp.zn. III. ÚS 266/2014-27 išlo opäť o odlišnú skutkovú situáciu, keď sťažovateľ bol účastníkom konania na strane odporcu, v rámci ktorého sa navrhovateľ proti nemu domáhal zaplatenia žalovanej sumy z titulu náhrady škody, ktorú mu sťažovateľ mal spôsobiť tým, že ako vodič motorového vozidla, ktoré mal navrhovateľ na základe leasingovej zmluvy v nájme, zapríčinil dopravnú nehodu, pri ktorej bolo toto vozidlo devastačne poškodené. Ústavný súd tu konštatoval vo vzťahu ku konajúcim súdom rozpor s ustálenou judikatúrou tam citovanou, keď tieto súdy

priznali navrhovateľovi ako leasingovému nájomcovi, ktorý nebol vlastníkom zničenej veci - motorového vozidla aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej na veci, čiže ani v tomto prípade do právneho posúdenia nevstupoval poisťný vzťah medzi držiteľom vozidla (leasingovým nájomcom) a poisťovateľom tak, ako to je v súdnej veci. S poukazom na tieto skutočnosti súd nemá za to, že by sa týmto svojim rozhodnutím odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe a na základe toho teda nie je v zmysle § 220 ods. 3 C.s.p. nutné dôkladné odôvodnenie odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe, keďže žiadna takáto neexistuje. Rovnako pokiaľ žalovaný namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, aj napriek tomu, že právnym titulom, od ktorého odvodzoval žalobca svoj nárok uplatnený touto žalobou bolo poisťné plnenie z titulu havarijného poistenia, a to s odkazom na znenie § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka v tom zmysle, že právo na plnenie má mať len ten, na koho majetok sa poistenie vzťahuje a keďže v čase, keď nastala poisťná udalosť, vlastníkom tohto motorového vozidla nebol žalobca, ale firma Tatra Leasing ako leasingový prenajímateľ, čiže len táto spoločnosť by mala byť aktívne vecne legitimovaná v tomto súdnom spore, avšak ani s týmto právnym názorom žalovaného sa súd nestotožnil, keďže práve v zmysle tohto ustanovenia tento predpoklad platí, avšak iba v prípade, ak v poisťných podmienkach alebo v tomto zákone nie je ustanovené inak. Súd pritom poukazuje jednak na ustanovenie § 794 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého možno poisťnú zmluvu uzavrieť aj v prospech inej osoby, s tým, že v takom prípade sa primerane majú použiť ustanovenia o zmluve v prospech tretej osoby upravené v § 50 Občianskeho zákonníka, ale najmä poukazuje súd na ustanovenie § 815 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa poistenie môže vzťahovať aj na majetok iného, než toho, kto poisťnú zmluvu s poisťiteľom uzavrel. Pritom vychádzajúc z právnej teórie týkajúcej sa vyššie citovaného § 815 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistenie majetku iného nemá vždy povahu poistenia v prospech tretej osoby (§ 794 OZ), pretože poisťník môže dať poistiť aj majetok iného, ktorý je v jeho užívaní. Ako typický príklad je práve uvedené poistenie majetku, ktorý má niekto v užívaní na základe tzv. leasingu, s tým, že ak nastane poisťná udalosť, plnenie dostane užívateľ tohto majetku, ktorý uzavrel poisťnú zmluvu vo svoj prospech, teda je aj poistený. Avšak poistenie majetku iného možno prirodzene dohodnúť aj ako zmluvu v prospech vlastníka tohto majetku, t.j. v prospech tretej osoby, keď táto možnosť vyplýva z druhej vety ods. 1 citovaného § 815 OZ, podľa ktorej poisťné podmienky určia, kedy v takom prípade nevzniká právo na plnenie z poisťnej udalosti poistenému, ale tretej osobe. Keďže žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že by sa s poukazom na poisťnú zmluvu vrátane poisťných podmienok jednalo o tento prípad, súd dospel k záveru, že nakoľko poisťná udalosť nastala, nárok uplatniť si poisťné plnenie mal žalobca, ktorý poisťnú zmluvu uzavrel vo svoj prospech, ako poistený, a následne bol aj aktívne vecne legitimovaný v tomto súdnom spore, keďže žalovaný odmietol dobrovoľne poskytnúť predmetné poisťné plnenie. Bez ohľadu na to súd je ale toho názoru, že ak by aj poisťná zmluva bola uzavretá v prospech inej osoby, t.j. leasingového prenajímateľa, čiže bola by napr. dojednaná vinkulácia poisťného plnenia v jeho prospech, z aplikácie ustanovenia § 794 Občianskeho zákonníka v spojení s § 50 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že pokiaľ si dotýčny neuplatnil práva vyplývajúce z poisťnej udalosti, čo v tomto konaní nebolo nielenže preukázané, ale ani zo strany žalovaného tvrdené, predmetná poisťná zmluva platila medzi tými, ktorí ju uzavreli, t.j. žalobcom a žalovaným, a na základe toho právo na poisťné plnenie by opäť prináležalo žalobcovi. Navyše súd má za to, že všetky vyššie citované zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka je nutné vykladať v širších súvislostiach tak, aby sa dosiahlo spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi dotknutými osobami, keď sa má prihliadnuť na hľadisko účelu a zmyslu toho ktorého zákonného ustanovenia, pričom súd jednoznačne zastáva názor, že inštitút tzv. leasingovej zmluvy resp. inštitút zabezpečovacieho prevodu práva, pri ktorých je vlastník určitej veci odlišný od osoby jej oprávneného držiteľa, nemožno stotožňovať napr. s bežnou zmluvou o nájme hnuteľnej veci, keďže účelom leasingu je dosiahnuť, aby po určitej vopred dojednanej dobe, za splnenia podmienok dojednaných v leasingovej zmluve, sa leasingový nájomca stal vlastníkom tejto veci, s tým, že od počiatku ju má v držbe a užívaní, v podstate s ňou nakladá ako vlastník, pričom by bolo možné to pripodobniť kúpnej zmluve, kde splatnosť kúpnej ceny je dojednaná v splátkach. Obdobne, pokiaľ ide o zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, tam sa jedná len o formu zabezpečenia záväzku, najčastejšie z úverovej zmluvy. Tiež je nutné poukázať na fakt, že aj v prípade, keď napr. dôjde k poškodeniu predmetu leasingu, leasingový prenajímateľ sa uspokojuje ďalej z leasingových splátok, ktoré je v zásade leasingový nájomca ďalej povinný platiť, a teda leasingový prenajímateľ nemá primárne potrebu uspokojovať sa z poisťného plnenia a toto je možné považovať len napr. za formu akejsi zábezpeky. Ak by sa teda malo vychádzať z prísne formalistického výkladu, mohla by absurdum nastať situácia, že by si nárok z poisťného plnenia neuplatnil leasingový prenajímateľ, ktorý by však požadoval plnenie od leasingového nájomcu v zmysle dojednaných ustanovení leasingovej zmluvy a leasingový nájomca by nemal žiadnu možnosť uplatniť si svoje nároky z titulu poisťného plnenia z poisťnej zmluvy, ktorú uzavrel očakávajúc, že v prípade, že

nastane poisťná udalosť, v dôsledku ktorej dôjde k poškodeniu predmetného motorového vozidla, bude mu takáto strata kompenzovaná.

Na záver súd uvádza, že vznesenú námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany žalovaného je možné podľa názoru súdu vyhodnotiť ako účelovú, keďže pokiaľ by žalovaný mal za to, že žalobca nie je osobou oprávnenou uplatniť si nárok z titulu poisťného plnenia, mal a mohol túto skutočnosť namietnuť hneď potom, čo si žalobca takýto nárok vo vzťahu k nemu uplatnil, avšak túto skutočnosť žalovaný nenamietol a nebol to ani dôvod, pre ktorý odmietli poskytnúť žalobcovi poisťné plnenie tak, ako to vyplýva z písomnej komunikácie, ktorá medzi stranami sporu prebiehala ešte pred podaním žaloby a rovnako túto skutočnosť žalovaný nenamietal ani v podanom odpore po podaní žaloby, ale prvýkrát až potom, čo bol v konaní vypracovaný znalecký posudok a na tomto fakte nemení nič ani to, že vecnú legitímáciu súd skúma vždy aj bez ohľadu na námietku strán sporu. Navyše v priebehu konania sa žalobca už aj stal vlastníkom predmetného motorového vozidla a súd by tak v danom prípade postrádal logický dôvod zamietnutia žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

Okrem nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalovaný namietal od počiatku základ nároku a následne jeho výšku, keď s poukazom na jeho šetrenia pri likvidácii tejto poisťnej udalosti malo byť zistené, že škodová udalosť sa nemohla stať spôsobom, ktorý bol uvedený pri uplatnení nároku na poisťné plnenie, s tým, že šetrením malo byť zistené, že charakter a rozsah poškodenia jednotlivých dielov nezodpovedá náhodnej udalosti odkazujúcej na vyjadrenie firmy Slovexperta, konkrétne jej zamestnanca Ing. Y. K. a v spojení s jeho výsluchom ako svedka na pojednávaní v rámci tohto súdneho konania.

S poukazom na tieto námietky žalovaného navrhol žalobca vykonať ako dôkaz znalecké dokazovanie, k čomu súd aj pristúpil, keďže dospel k záveru, že jeho rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, a preto nariadil vo veci znalecké dokazovanie. Súdom ustanovený znalec podrobným a vyčerpávajúcim spôsobom s odkazom na znalecké skúmanie, ktoré špecifikoval, dospel k záveru, že z technického hľadiska je prípustné, že ku škode na predmetnom motorovom vozidle AUDI mohlo dôjsť v súlade s priebehom nehodového deja zo dňa 10.08.2015 tak, ako bol popísaný v dotazníku pre účastníka poisťnej udalosti, čiže k tomuto poškodeniu vozidla mohlo dôjsť po jeho zrážke s tzv. žľabovkou - stavebným materiálom, ktorý vypadol z pred ním idúceho nákladného vozidla. Zároveň sa v tomto znaleckom posudku súdny znalec vysporiadal aj s námietkami žalovaného, ktoré mali vyplynúť z ich šetrenia, že niektoré diely na tomto motorovom vozidle boli poškodené už pred touto poisťnou udalosťou, čo znalec potvrdil, avšak zároveň sa vysporiadal, s tým, aký to malo dopad na poškodenia, ktoré vznikli v dôsledku predmetnej škodovej udalosti, a to aj pokiaľ ide o výšku škody resp. výšku nákladov súvisiacich s opravou tohto motorového vozidla.

Súd teda zo záverov tohto znaleckého posudku vychádzal, keď v spojení s ďalšími dôkazmi, ktoré boli v konaní vykonané, považoval základ nároku uplatneného žalobcom v tomto konaní za preukázaný. Pokiaľ žalovaný spochybňoval závery tohto znaleckého posudku, odkazujúcej na odborné stanovisko, ktoré k tomuto znaleckému posudku pre nich vypracoval Ing. Y. K., zamestnanec firmy Slovexperta, s.r.o., s týmto dôkazom sa súd vysporiadal tým spôsobom, že jednak po obsahovej stránke dotýčny len spochybňoval a vyvracal závery znaleckého dokazovania, pričom ale vychádzal z hypotéz, ktoré neboli nijakým spôsobom preukázané, resp. nemali oporu vo vykonanom dokazovaní, napr. keď vyjadril nesúhlas s tým, že by pôvodné poškodenia, ktoré existovali ešte pred poisťnou udalosťou, neboli zistiteľné pri bežnom pohľade dôvodiac tým, že z pripojenej fotodokumentácie má byť viditeľné, že poškodenia sú v takom rozsahu, že deformácie sú zreteľne viditeľné aj cez mriežku chladiča. Pritom však dotýčny odkazoval na fotodokumentáciu, ktorá bola zjavne zhotovená až po predmetnej poisťnej udalosti, pričom zároveň bolo nepochybné, že poškodenia na týchto dieloch boli opätovne spôsobené aj pri poisťnej udalosti. Konkrétne sa malo jednať o diely - chladič vzduchu a rám predného čela. Rovnako tu Ing. K. konštatoval, že klimatizácia bola nefunkčná ešte pred uvedenou udalosťou, čo je následne zobrazené na prístrojovom paneli, avšak nijakým spôsobom nevysvetlil, ako k takémuto záveru došiel. Tiež v ďalšej časti uvádzal, že je možné predpokladať, že predmetné vozidlo sa pred zrážkou pohybovalo rýchlosťou okolo 90 km/hod., hoci vodič predmetného vozidla v dotazníku žalovaného pre účastníka poisťnej udalosti okrem iného výslovne uviedol, že „išiel pomaly, cesta bola dosť preplnená, auto má automatickú prevodovku“. Taktiež súd poukazuje na to, že Ing. Y. K. aj pri svojom výsluchu ako svedka v konaní uviedol, že k záverom, ktorých výsledkom bolo jeho vyjadrenie, že škodová udalosť sa nemohla stať spôsobom tak, ako to uvádzal žalobca pri uplatnení svojho nároku na poisťné plnenie, vychádzal len z predloženej fotodokumentácie bez osobnej obhliadky predmetného vozidla, resp. bez obhliadky na mieste samom, čo naopak súdny znalec pokiaľ ide o obhliadku miesta samého vykonal za účelom zistenia, aký stavebný materiál podľa popisu vodiča dotknutého motorového vozidla mohol toto poškodenie spôsobiť, a to následne podrobne zdokumentoval a vysvetlil v podanom znaleckom

posudku. Pokiaľ sa teda žalovaný nestotožnil so závermi znaleckého dokazovania vykonaného súdom na návrh žalobcu, mal možnosť v konaní navrhnúť vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, prípadne predložiť súkromný znalecký posudok, čo však žalovaný neurobil a teda jeho spochybnenia záverov znaleckého dokazovania zostali v podstate len v rovine tvrdení. Súd totiž mal za to, že pokiaľ by aj mal predmetné odborné stanovisko Ing. Y. K. ako zamestnanca firmy Slovexperta, s.r.o. k predmetnému znaleckému posudku zo dňa 05.03.2018 považovať za odborné vyjadrenie od odborne spôsobilej osoby v zmysle § 206 Civilného sporového poriadku, tak v zmysle tohto zákonného ustanovenia osoba, ktorá vypracováva takéto odborné vyjadrenie, jednak nesmie vzbudzovať dôvodné obavy o svojej nekompetentnosti, avšak zároveň by súd pri posudzovaní tejto osoby mal prihliadať aj na dôvody, pre ktoré by mohla byť vylúčená z podania takéhoto odborného vyjadrenia resp. znaleckého posudku, s odkazom na ustanovenie § 51a ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č.543/2005 Z.z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy, podľa ktorého pri výbere osoby, ktorá má byť do konania pribraná ako znalec, je potrebné prihliadnuť na dôvody, pre ktoré je znalec z podania znaleckého posudku vylúčený; to platí rovnako aj pre odborné vyjadrenie, a to v spojení s § 11 zákona č.382/2004 Z.z., podľa ktorého znalec, tlmočník alebo prekladateľ je vylúčený ak možno mať pre jeho pomer k veci, k zadávateľovi alebo k inej osobe, ktorej sa úkon týka, pochybnosť o jeho nezaujatosti. V tomto prípade teda je podľa názoru súdu nutné prihliadnuť k tomu, že predmetné odborné stanovisko podával Ing. Y. K. ako zamestnanec firmy Slovexperta, s.r.o., ktorá je v obchodnom vzťahu so žalovaným v tom zmysle, že pre nich zabezpečuje obhliadky motorových vozidiel a s tým súvisiacu činnosť, kedy je možné konštatovať pochybnosti o nezaujatosti, navyše s poukazom na to, že dotýčny bol priamo osobou, ktorá od počiatku posudzovala možnosť vzniku predmetného poškodenia motorového vozidla v tejto konkrétnej veci a je teda možné mať pochybnosti aj o tom, do akej miery je dotýčny schopný určitého nadhľadu resp. prekonania svojich prvotných záverov, ku ktorých dospel.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd ustálil, že právny základ nároku žalobcu uplatnený v tomto konaní bol preukázaný.

Pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku, súd žalobe vyhovel len v časti, keď zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.722,- €, pričom žalobca sa podanou žalobou domáhal sumy 2.985,62 €, keď prihliadol na závery vyplývajúce z dodatku k znaleckému posudku č.20/2017 znalca Ing. Romana Blišťana v spojení s predmetnými zmluvnými dojednaniami pre havarijné poistené motorových vozidiel (ZD 275-4) žalovaného, ktoré mali tvoriť neoddeliteľnú súčasť predmetnej poisťovnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, konkrétne článku IX. Plnenie poisťovne, bod 1., podľa ktorého za škodu vzniknutú poisťovnou udalosťou má poisťovňa poskytnúť poisťné plnenie v rozsahu nákladov v danom mieste, na uvedenie poškodeného alebo zničeného motorového vozidla do stavu bezprostredne pred poisťovnou udalosťou, s tým, že zo záverov znaleckého dokazovania nepochybne vyplynulo, že pred poisťovnou udalosťou sa na vozidle nachádzali tzv. „staré“ poškodenia, a to poškodenie spodnej časti rámu predného čela a poškodenie spodnej časti chladiča vzduchu, ktoré boli takého rozsahu, že hodnota týchto dielov bola bezprostredne pred predmetnou škodovou udalosťou 0,- €. S poukazom na to súd ustálil, že poisťné plnenie má byť poskytnuté v rozsahu nákladov potrebných na uvedenie vozidla do pôvodného stavu, t.j. stavu pred predmetným „novým“ poškodením, a tak, ako konšatoval znalec, na to, aby sme uviedli tieto diely do pôvodného stavu, nebolo potrebné ich vymieňať, keďže už boli pred predmetnou škodovou udalosťou poškodené, úplne zničené, a teda podľa názoru súdu v peňažnom vyjadrení výška poisťného plnenia zodpovedá výške škody, ktorá mohla vzniknúť predmetnou škodovou udalosťou zo dňa 10.08.2015 a ktorú znalec vyčíslil na sumu 2.722,- €. Na základe toho potom v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

Súd prisúdil žalobcovi aj ním uplatnený nárok na úrok z omeškania v uplatnenej výške, a to z prisúdenej sumy odo dňa 24.09.2015 do zaplatenia tak, ako to tiež bolo žalobcom v žalobe uplatnené, keďže z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný sám oznámil, že šetrenie poisťovnej udalosti bolo ukončené 08.09.2015 a preto v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 797 ods. 3 OZ bolo toto poisťné plnenie splatné v lehote 15 dní, t.j. 23.09.2015 a nasledujúcim dňom sa žalovaný dostal do omeškania. Pokiaľ ide o uplatnenú výšku úroku z omeškania, táto bola zo strany žalobcu tiež uplatnená v zákonnej výške, keď základná úroková sadzba ECB bola od 10.09.2014 do 15.03.2016 vo výške 0,05 %, s tým, že v zmysle vyššie citovaného § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka sa úrok z omeškania uplatňuje v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka upravujúcich omeškание dlžníka, v spojení tiež s vyššie citovaným ustanovením nariadenia vlády SR č.21/2013 Z.z., a s poukazom na tieto skutočnosti súd rovnako prisúdil žalobcovi okrem zákonného úroku z omeškania aj nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- €.

13. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku na základe zásady úspechu. Žalobca sa pôvodne domáhal v konaní zaplatenia sumy 2.985,62 € s príslušenstvom, s tým, že týmto rozsudkom súdu mu bola priznaná suma 2.722,- € s príslušenstvom, pričom v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá. Súd však priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, teda v plnom rozsahu, keď vychádzal z toho, že žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, keď základ nároku bol daný a výška priznaného nároku bola ustálená až znaleckým posudkom. Základom pre výpočet tarifnej odmeny advokáta za poskytnuté právne služby bude výška súdom priznaného plnenia, pričom uvedené sa odrazí v uznesení, ktorým bude po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodnuté o výške náhrady trov konania.

V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 56/2017 zo dňa 08.02.2017, zo záveru, z ktorého vyplýva, že ani nová právna úprava v podobe Civilného sporového poriadku nevyklučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne podľa doterajšej úpravy.

14. Tunajší súd uznesením zo dňa 06.02.2018 sp.zn.10C/16/2016-229, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.03.2018, priznal znalcovi Ing. Romanovi Blišťanovi znalečné vo výške 531,22 €, pričom zároveň upravil účtáreň tunajšieho súdu, aby po právoplatnosti tohto rozhodnutia poukázala znalcovi časť priznaného znalečného vo výške 450,- € z preddavku na trovy dôkazu zloženého žalobcom, s tým, že na nahradenie zvyšnej sumy priznaného znalečného vo výške 81,22 € budú zaviazané strany sporu podľa výsledku konania vo veci samej.

Tunajší súd uznesením zo dňa 24.05.2018 sp.zn.10C/16/2016-276, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.05.2018 a vykonateľnosť 05.06.2018, zaviazal žalobcu zložiť preddavok na trovy dôkazu výsluchu znalca na pojednávaní vo výške 50,- € na účet tunajšieho súdu, pričom k zloženiu platby došlo dňa 05.06.2018 zo strany žalobcu tak, ako to vyplýva zo záznamu o zložení v spise na č.l.286. Súdny znalec po svojom výsluchu na pojednávaní dňa 20.06.2018 uviedol, že si za tento výsluch nebude uplatňovať žiadne znalečné.

Tunajší súd uznesením zo dňa 04.12.2018 sp.zn.10C/16/2016-376, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2018, priznal znalcovi Ing. Romanovi Blišťanovi znalečné vo výške 441,90 €, pričom zároveň upravil účtáreň tunajšieho súdu, aby po právoplatnosti tohto uznesenia poukázala časť priznaného znalečného znalcovi vo výške 400,- €, ktoré mu malo byť vyplatené z preddavku na trovy dôkazu zloženého žalovaným, s tým, že na nahradenie zvyšnej sumy priznaného znalečného vo výške 41,90 € budú zaviazané strany sporu podľa výsledku konania vo veci samej.

Vychádzajúc z princípu úspechu v konaní súd rozhodol aj o nároku znalca Ing. Romana Blišťana na znalečné, ktoré mu bolo priznané, avšak nebolo mu vyplatené z preddavku na trovy dôkazu zloženého stranami sporu, keď znalcovi priznal nárok na znalečné voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami

mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.